

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200069
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2719200069.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členov senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a JUDr. Daniela Ilavského v právnej veci navrhovateľa ako oprávneného z vyživovacej povinnosti: Y. H., nar. X. R. XXXX, trvale bytom U. W. XXX/XX, V., zast. advokátom: JUDr. Ján Pekar, so sídlom Potočná 191/39, Skalica, proti odporcovi ako povinnému z vyživovacej povinnosti: R. V., nar. X. W. XXXX, trvale bytom J.J. F. XXXX/X, Q., o návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 7Pc/1/2019-142 zo dňa 13. februára 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a II. potvrdzuje a vo výroku III. mení tak, že povinnému povoľuje nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 15.1.2019 do 23.9.2019 v celkovej sume 1.030 eur splácať v mesačných splátkach vo výške 103 eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávneného počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 7Pc/1/2019-142 súd prvej inštancie I. zvýšil výživné povinnému na oprávneného zo sumy 49,79 eur na sumu 154 eur mesačne s účinnosťou od 15.1.2019 do 23.9.2019, ktoré je splatné k rukám oprávneného vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred od právoplatnosti rozsudku; II. vo zvyšku žalobu zamietol; III. nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 15.1.2019 do 23.9.2019 v sume 1.030 eur povolil povinnému splácať v splátkach po 29 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám oprávneného počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia; IV. rozhodol, že týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 4C/192/05-34 zo dňa 30.11.2015 v časti o výške výživného a V. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 62 ods. 1 a 2, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 ZoR (zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „ZoR“), čl. 1 a § 55 C. m. p. (zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016, ďalej len „C. m. p.“), § 262 ods. 1 C. s. p. (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016, ďalej len „C. m. p.“).

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že rozsudkom č. k. 9Pc/21/2019-29 z 27.11.2019 bola zrušená vyživovacia povinnosť povinného (otca) voči oprávnenému s účinnosťou od 1.10.2019. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.1.2020. Naposledy bolo výživné na navrhovateľa upravené pri rozvoze jeho rodičov rozsudkom Okresného súdu Senica č. k.

4C/192/05-34 z 30.11.2005 (právoplatný 4.1.2006), kedy bolo určené výživné v sume 1.500 Sk (49,79 eur). V tom čase navštevoval oprávnený materskú školu a ani jeden z rodičov nemal inú vyživovaciu povinnosť. Povinný mal zárobok 15.000 Kč mesačne a matka oprávneného 11.487 Sk. Z obsahu vyhlásenia z 15.4.2009 (č. I. 3 spisu) vyplýva, že matka oprávneného súhlasila s tým, aby od mája 2009 platil povinný (otec) výživné na syna po 33 eur mesačne a prejavila vôľu, že v budúcnosti nebude od neho požadovať vyššie výživné. V súčasnosti má oprávnený ukončený 4. ročník Strednej odbornej školy (strojníckej) v Skalici, ktorú ešte navštevoval v čase podania si návrhu na súd. Podľa potvrdenia strednej odbornej školy strojníckej bol oprávnený status študenta do 31.8.2019. Od začiatku septembra 2019 bol zaevidovaný ako nezamestnaný, nepoberal podporu v nezamestnanosti a od 23.9.2019 je zamestnaný v riadnom pracovnom pomere. Za odpracované dni v septembri 2019 mal čistú mzdu 64,40 eur (č. I. 114 spisu). Podľa jeho tvrdenia mama prispieva mesačne svojim rodičom na elektrinu, vodu a plyn 100 eur. Od času, čo je zamestnaný, on matke na tieto poplatky prispieva sumou 50 eur. Býval a doposiaľ aj býva v spoločnej domácnosti s matkou a starými rodičmi v ich rodinnom dome. K svojim výdavkom počas štúdia na strednej škole uviedol, že denne dochádzal do školy na trase V. - Skalica a mal s tým mesačne výdavky na cestovné 24 eur. Dodal, že medzi obcami chodí aj vlak, ale je to ďaleko a nie sú pravidelné spoje. Na začiatku školského roku mu matka platila ZRPŠ 20 eur. Počas štúdia na strednej škole mal striedavo týždeň vyučovanie v škole a týždeň prax. V škole sa nestraval, výdavky v bufete v škole mal 30 eur mesačne a počas týždennej praxe sa stravoval vo firme, kde mal výcvikové stredisko a platil za stravu cca 20 eur na mesiac. Na začiatku školského roku mu matka kupovala školské pomôcky za cca 10 eur, pracovné zošity. Až na otázku súdu (v rámci konania po zrušujúcom prvom rozsudku okresného súdu) oprávnený priznal, že za prax dostával vo firme 50 eur mesačne. Školské výlety mu financovala matka. Zmaturoval v mesiaci jún 2019, nikde nebrigádoval, v septembri sa zamestnal. K ďalším výdavkom na domácnosť, ktorú má podľa jeho slov s matkou samostatnú - oddelenú od starých rodičov uviedol: drogériu 20 eur, strava na neho 80 eur. Výdavky na oblečenie mal a má 30 eur mesačne. Preukázateľne mu matka platila stavebné sporenie po 14,94 eur a životné poistenie 9,03 eur mesačne. Nemal žiadne zdravotné problémy, až na dioptrie 3,70, nosí očné šošovky, s čím má výdavky 18 eur mesačne. Ako dôvod používania šošoviek uviedol, že okuliare mu v škole vadili na telesnej a tiež na praktickom vyučovaní a síce cez leto nikde nepracoval, nosil ich aj v tomto období. Z obsahu e-mailu matky oprávneného (č. I. 122 spisu) mal súd preukázané, že objednávala očné šošovky, na čo reagoval dodávateľ spätne dňa 25.7.2019 a zaslal vyúčtovanie k objednanému tovaru. Išlo o 6 ks šošoviek typ Top Vue Air s diop. -3,75 v sume 17,99 eur a s dioptriou 3,50 za 17,99 eur. Oprávnený potvrdil, že nie len on, ale i jeho matka nosí šošovky. Písomným čestným prehlásením triednej učiteľky Ing. N. oprávnený preukázal, že mu matka zaplatila príspevok na stužkovú slávnosť v sume 160 eur. Tiež podľa jeho slov mu zaplatila autoškolu 650 eur, zariadenie detskej izby (nábytok za 279,40 eur a podlahu 127,09 eur) kúpila mu farebnú tlačiareň potrebnú k maturite za 166,55 eur. Oprávnený ako celkové výdavky na domácnosť uviedol aj: plyn 103 eur mesačne, elektrinu 56 eur mesačne, vodu 34,28 eur štvrťročne, Digi (evidované na matku oprávneného) v sume 12,60 eur, rozhlas a TV 4,64 eur, komunálny odpad 84 eur na 4 osoby, daň z nehnuteľnosti (domu v BSM starých rodičov oprávneného) 49,27 eur, telefón oprávnený spolu s matkou 40 eur, internet 11,39 eur. Na šekoch a faktúrach k poplatkom na dom (voda, plyn, elektrina, TV, internet, tiež komunálny odpad, daň z nehnuteľnosti) je uvedené meno starého otca oprávneného. Oprávnený potvrdil súdu, že s otcom sa nestretáva, otec mu výživné naposledy zaplatil v auguste 2019. Uviedol, že v roku 2009 došlo práve z podnetu jeho matky k zmene jeho priezviska a od toho času sa nestretávajú. Jeho rodičia spísali dohodu, že pokiaľ bude povinný súhlasiť so zmenou jeho priezviska, tak matka nebude požadovať zvýšenie výživného. Z potvrdenia SKAND Skalica, spol. s r.o. mal súd preukázané (č. I. 121 spisu), že výška jednosmerného zľavneného cestovného pre študenta v roku 2019 je na trase Skalica -V. - V. v sume 0,60 eur. Z faktúry z 24.7.2019 (č. I. 123) súd zistil, že matka oprávneného ako odberateľ si objednala laminátovú podlahu a podložku pod podlahy celkovo za 127,09 eur. Taktiež si ona objednala vo firme SCANTO nábytok skriňu za 258 eur. Matka oprávneného nemá žiadne maloleté deti. Je zamestnaná, v období od 1/2018-11/2018 (v čase prvého rozhodnutia súdu) mala netto mesačný príjem v priemere 471,54 eur mesačne. V zmysle jej posledného potvrdenia o príjme predloženého súdu mala v období 4/2019 až 9/2018 netto mesačný príjem 516 eur mesačne. Príjem matky za ďalšie obdobie oprávnený už nedoložil. Býva v spoločnej domácnosti s oprávneným a svojimi rodičmi v rodinnom dome, ktorý im patrí. Matka platila za syna aj komunálny odpad ročne, za rok 2019 išlo sumu 21 eur. Oprávnený doložil šeky a bločky svedčiacie o mesačných platbách jeho starých rodičov s bývaním v dome: plyn, elektrina, voda, Digi evidované na matku oprávneného, rozhlas a TV, komunálny odpad, daň z nehnuteľnosti, telefón oprávnený s matkou, internet (presné sumy sú uvádzané už v ods. 9 odôvodnenia tohto rozsudku). Počas štúdia oprávneného matka hradila všetky jeho výdavky so školou, stravou, oblečením, poistky

(uvádzané už v ods. 8 odôvodnenia tohto rozsudku). Povinný je zamestnaný, za obdobie od apríla 2018 do februára 2019 mal netto mesačný príjem 775,40 eur. Za ďalšie obdobie otec súdu svoj príjem nepreukázal, sice bol na to súdom osobitne vyzývaný. Otec len tvrdil, že jeho príjem je rovnaký. Otec je vyučený murár. Povinný je ženatý od 20.5.2016, s manželkou býva v 3. izbovom byte, ktorý patrí do ich BSM. V spoločnej domácnosti s nimi býva aj plnoletá dcéra jeho manželky, ktorá je riadne zamestnaná a na bývanie im prispieva 60 eur mesačne. Povinný má preukázateľné mesačné výdavky na hypotéku na byt 98,21 eur; výdavky s bývaním: nájom 152,32 eur, RTVS v sume 4,64 eur, káblovka 11,55 eur, internet 11,72 eur, elektrinu 22 eur. Platí ročne komunálny odpad 50,59 eur na tri osoby (t. j. na jednu osobu 16,86 eur), daň z nehnuteľnosti 20 eur ročne. Podľa slov povinného (č. l. 100 spisu) berie mesačne lieky na tlak za cca 7 eur a jeho manželka má mesačné výdavky na lieky 25 eur. Povinný preukázal, že jeho manželka je evidovaná ako nezamestnaná od 4.7.2018, posledný raz jej bola vyplatená podpora v nezamestnanosti v februári 2019 v sume 31,80 eur (č. l. 29 spisu). Podľa slov otca má jeho manželka zdravotné problémy, čo súdu preukazoval opakovane len potvrdením o dočasnej PN-ke uchádzača o zamestnanie (ďalej len „potvrdenie“) vystavené všeobecnou lekárkou MUDr. G.. Z obsahu predmetného potvrdenia z 24.8.2018 (na č. l. 31 v spise) súd zistil, že ako diagnóza je tu uvedené : I80.2 a že je neschopná práce od 22.8.2018. V potvrdení vystavenom dňa 28.8.2019 (č. l. 127 v spise) je uvedená diagnóza : M 54.2 s tým, že je neschopná práce od 23.8.2019. Z obsahu internetovej stránky : Q. súd zistil, že diagnóza M 54.2 znamená : Panikulitída krku a chrbta v krčno hrudníkovej oblasti; diagnóza I80.2. znamená: embólia a trombóza. Z obsahu listu oprávneného z 27.9.2019 určeného pre povinného (otca) súd zistil, že v liste vlastný syn otcovi vyká a oznamuje mu, že od októbra 2019 nemusí platiť výživné, lebo je zamestnaný. Návrh oprávneného bol podaný dôvodne, lebo 1/ došlo k zmene pomerov u rodičov v tom, že obom rodičom oprávneného sa príjem zvýšil (oproti roku 2005); 2/ naposledy bolo o výške výživného rozhodované v čase, keď oprávnený navštevoval materskú škôlku a od tejto doby sa podstatne zvýšili náklady na jeho potreby ako na žiaka, v čase podania návrhu na súd už študenta strednej školy. Súd prihliadal jednak na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na zárobkové možnosti a schopnosti povinného. Súd prvej inštancie po ustálení vyčíslených položiek samotným oprávneným považoval objektívne za reálne vynaložené mesačné výdavky plnoletého syna sumu 154 eur mesačne, ktoré položky vydelené dvoma a tým ich rozdelil medzi oboch rodičov. Išlo o nasledovný výpočet : 24 eur : 2 = 12 eur; ZRPŠ 20 eur : 2 = 10 eur, školské pomôcky 10 eur : 2 = 5 eur, stavebné sporenie 14,94 eur : 2 = 7,47 eur, životné poistenie 9,03 eur : 2 = 4,51 eur, kontaktné šošovky v polovičnej sume 8,995 eur : 2 = 4,49 eur, strava počas praxe 12,50 eur : 2 = 6,25 eur, strava v domácom prostredí 80 eur : 2 = 40 eur, oblečenie 30 eur : 2 = 15 eur, drogeria 10 eur : 2 = 5 eur, Digi 12,60 eur : 2 = 6,30 eur, komunálny odpad 21 eur ročne : 2 = 10,50 eur : 12 mesiacov = 0,875 eur, telefón 7 eur : 2 = 3,50 eur, plyn 25,75 eur : 2 = 12,87 eur, elektrina 14 eur : 2 = 7 eur, voda 2,85 eur : 2 = 1,425 eur, rozhlas a TV 1,16 eur : 2 = 0,58 eur, internet 2,84 eur : 2 = 1,42 eur, stužková 16 eur mesačne : 2 = 8 eur. Súd prihliadal aj fakt, že oprávnený za prax mesačne dostával 50 eur, avšak predmetnú sumu vyhodnotil ako vreckové (a nie jeho príjem), ktoré mu malo slúžiť aj na jeho prípadné výdavky s nakupovaním v bufete v škole či na kultúrne aktivity ako je pr. kino. Povinný si preukázateľne výživné na oprávneného plnil v sume 33,19 eur podľa súhlasu matky oprávneného ešte z roku 2009, a to až do konca augusta 2019. U matky oprávneného k zmene pomerov nedošlo, pričom povinný (otec) sa medzičasom oženil. V čase poslednej úpravy výživného v roku 2005 mala matka netto mesačný príjem 381 eur (11.487 Sk). V súčasnosti má matka oprávneného netto mesačný príjem cca 516 eur, do 31.8.2019 poberala ešte rodinné prídavky na syna ako na študenta. Povinný mal v čase posledného rozhodovania o výživnom netto mesačný príjem cca 497 eur (15.000 Kč) a v súčasnosti má netto mesačný príjem 775,40 eur. U oboch rodičov došlo k zvýšeniu príjmu. Povinný preukázal, či jeho manželka je stále PN, nemá nejaký príjem, napríklad poberanie nemocenského, čo je bežné pri osobách, ktoré sú evidované ako nezamestnané. Súd prvej inštancie ustálil mesačné pravidelné výdavky povinného spolu s jeho manželkou vo výške 237,42 eur. Povinný nepreukázal svoje tvrdenie o mesačných výdavkoch na svoje lieky v sume 7 eur a pre manželku vo výške 25 eur, preto na tieto položky ani neprihliadal. Súd pri posudzovaní a vyhodnocovaní dôkazov získaných v rámci konania vychádzal zo zaužívanej súdnej praxe v rámci odvolacích súdov, že výšku bežného výživného je potrebné vo všeobecnosti počítať sumou 20 - 30 % z čistého príjmu povinného rodiča (konkrétne pri zdravom študentovi strednej školy v sume do 25 %) a vydeliť to počtom vyživovacích povinností povinného rodiča. Prvotne je potrebné však prihliadať na možnosti a schopnosti rodiča, objektívne reálne výdavky plnoletého dieťaťa a zistený skutkový stav. Súd vychádzal z príjmu povinného vo výške 775,40 eur netto mesačne. Z toho 25 % predstavuje sumu 193,85 eur, zaokrúhlene 190 eur na jedno dieťa. Na druhej strane mal objektívne preukázané, že povinný súhlasil so zvýšením na 100 eur a oprávnený mal objektívne mesačné výdavky za dobu svojho posledného 4. ročníka na strednej škole v sume 154 eur (ods. 31.5. odôvodnenia tohto rozsudku). Na základe týchto výpočtov súd zvýšil výživné z 49,79

eur mesačne na 154 eur mesačne, vo zvyšku návrh zamietol. Súd pritom vychádzal z toho, že dieťa má znášať životnú úroveň svojich rodičov. Nakoľko súd zvýšil výživné povinnému na oprávneného s účinnosťou od podania návrhu dňa 15.1.2019 do 23.9.2019 v zmysle žiadosti oprávneného, pritom povinný platil do konca augusta 2018 výživné po 33,19 eur, vznikol mu nedoplatok za obdobie od 15.1.2019 do 23.9.2019 v celkovej sume 1.030 eur. Súd určil nedoplatok do 23.9.2019, lebo to tak žiadal oprávnený aj napriek faktu, že súdom bolo výživné zrušené až k 1.10.2019. Nedoplatok za vyššie uvedené obdobie vypočítal nasledovne: 1/ za obdobie 15.1.2019 - 31.1.2019 v sume 84 eur. K tejto sume dospel súd takto: 17 dní /31 dní x 154 eur = 84,45, zaokrúhlene 84 eur.; 2/ za obdobie február roku 2019 až 23.9.2019: 7 mesiacov x 154 eur = 1078 eur + 23 dní/30dní x 154 eur = 118 eur. Čiže celkovo by mal byť nedoplatok 1.280 eur. Z tejto sumy súd odpočítal výživné platené povinným reálne po 33,19 eur mesačne, t. j. celkovo odpočítal sumu 250,54 eur a tak dospel k výslednému nedoplatku 1.030 eur. K tejto sume 250,54 eur súd dospel nasledovne: v 2/2019 až 8/2019: 7 x 33,19 eur = 232,33 eur; za obdobie 1.9.2019 - 23.9.2019 nebolo zaplatené žiadne výživné; za obdobie 1.1. - 14.1.2019: 14 dní / 31 dní x 33,19 = 14,98 eur. Potom ak z 33,19 eur pripadlo na prvé obdobie do 14.1.2019 suma 14,98 eur, tak z sumy 33,19 eur zostala suma 18,21 eur spadajúce do januára 2019, do podania návrhu na súd. Čiže 1.280 eur - 232,33 eur - 18,21 eur = 1.029,46, zaokrúhlene 1.030 eur. Súd akceptoval žiadosť povinného na povolenie mu splácať nedoplatok z dôvodu, že na jednej strane oprávnený od neho žiada výživné, pritom nemá o neho žiadny záujem ani len telefonický a na druhej strane má oprávnený doma nezamestnanú a chorú manželku, pričom musí finančne zabezpečovať ich spoločnú domácnosť. Súd vychádzal z toho, že v prvom rade musí povinný platiť bežné výživné a preto povolil povinnému splácať nedoplatok na výživnom po 29 eur mesačne (28,61, zaokrúhlene 29 eur). Súd vychádzal zo zaužívanej súdnej praxe povoliť dlh splácať povinnému rodičovi najviac na dobu 36 mesiacov. Podporne súd prihliadal na to, že sám povinný v rámci odvolania navrhoval platiť výživné po 100 eur mesačne, ale do dňa rozhodnutia nepreukázal, že by tak učinil aspoň raz. Pri povolení splátok súd prihliadal už aj na to, že oprávnený je v súčasnosti zamestnaný a má pravidelný príjem.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 55 C. m. p. tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal, a to aj napriek návrhu navrhovateľa ako oprávneného z vyživovacej povinnosti. Toto rozhodnutie odôvodnil tak, že z obsahu spisu mal súd preukázané, že pred prvým rozhodnutím okresného súdu sa konali dve pojednávania, pritom nie len povinný nepreukázal svoj aktuálny príjem, ale ani sám oprávnený nepreukázal riadne svoje mesačné výdavky študenta ani svojej matky. To bol aj dôvod, prečo sa prvé pojednanie odročovalo. Po zrušení rozsudku okresného súdu odvolacím súdom sa na tunajšom súde konali dve pojednávania. Na prvom z nich opätovne nielen povinný, ale ani oprávnený nepredložili riadne všetky listiny, na ktoré boli osobitne spolu s predvolaním vyzvaní v zmysle intencií odvolacieho súdu. Čiže obaja účastníci zavinili v rovnakej miere odročenie pojednávania a pokiaľ oprávnenému vznikli ďalšie trovy konania, je povinný si ich znášať sám. Podporne súd prihliadal na spôsob správania sa či nesprávania sa syna voči otcovi, ktorému vyká, nekomunikuje s ním priamo. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že by bolo nesprávne rozhodnúť o trovách konania v zmysle § 54 a § 55 C. m. p. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 52 C. m. p. a nepriznal ani jednému z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie čo do výroku I., II. a III. podal včas odvolanie navrhovateľ majúc za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľ poukazuje na to, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy viaceré dôkazy, a to zdokladovaný príjem matky, náklady na kúpu tlačiarne vo výške 166,55 eur, mesačné výdavky na drogériu vo výške 20 eur, výdavok za daň z nehnuteľnosti v sume 49,27 eur. Súd rovnako neakceptoval výdaje na zariadenie detskej izby, a to kúpa skrine vo výške 279,40 eur a kúpa podlahy v sume 127,09 eur. Súd rovnako zvýšil výživné v rozpore s hranicou zaužívanej praxe 25% - 30% z príjmu povinného rodiča. Súd si bez akýchkoľvek dôkazov osvojil tvrdenia o chorobe manželky povinného a tieto zohľadnil pri posúdení príjmových pomeroch povinného. Namietal aj samotnú výšku mesačných splátok vo výške 29 eur, pretože sám povinný počas konania opakovane uviedol, že je v jeho možnostiach plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške 100 eur mesačne. Oprávnený navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zvýši výživné na plnoletého syna zo sumy 49,79 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne s účinnosťou od 15.1.2019 do 23.9.2019 a zároveň zaviazal povinného uhradiť nedoplatok na zročnom výživnom.

6. K odvolaniu sa vyjadril odporca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. S odvolaním navrhovateľa nesúhlasí, poukazuje na to, že dom, v ktorom navrhovateľ byva je vo vlastníctve jeho starých rodičov a považuje za nedôvodné, aby ho navrhovateľ zveľaďoval na svoje náklady. Za nedôvodné považuje tiež výdavky za daň z nehnuteľnosti. Navrhovateľ nepreukázal akou čiastkou spolu s matkou prispievajú starým rodičom na úhradu výdavkov na chod spoločnej domácnosti. Na strane odporcu došlo počnúc dňom 20.2.2020 k zmene, pretože jeho nevlastná dcéra sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, v dôsledku čoho jemu ako aj jeho manželke neprispieva na chod spoločnej domácnosti. Odporca naďalej zotrváva na tom, že zdravotný stav jeho manželky je nepriaznivý, na návrh lekárky musí podať návrh na priznanie čiastočného invalidného dôchodku. Nie je v možnostiach odporcu prispievať sumou vyššou než 29 eur mesačne, nakoľko mu odpadol príjem od nevlastnej dcéry.

7. Ďalšie vyjadrenia neboli podané.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 C. s. p.), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou - plnoletým dieťaťom (§ 355 a § 357 C. s. p.), prejednal vec nielen obsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 65 C. m. p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 C. s. p.), pričom dospel k záveru, že odvolanie plnoletého syna je čiastočne dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

9. Pokiaľ ide o zisťovanie rozhodujúcich skutočností právne významných pre posúdenie dôvodnosti návrhu plnoletého dieťaťa ako oprávneného z vyživovacej povinnosti na zvýšenie výživného pre navrhovateľa ako plnoletého syna oprávneného z vyživovacej povinnosti treba uviesť, že súd prvej inštancie v tomto smere vykonal náležité dokazovanie zamerané na zistenie skutkového stavu, skutkové zistenia na základe vykonaného dokazovania dôsledne vyhodnotil, svoje rozhodnutie aj náležite v zmysle § 220 ods. 2 C. s. p. odôvodnil. Keďže sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 2 C. s. p. dodáva:

10. Predmetom prvoinstančného konania pod sp. zn. 7Pc/1/2019 je návrh plnoletého dieťaťa na zvýšenie vyživovacej povinnosti voči svojmu otcovi ako povinnému z vyživovacej povinnosti zo sumy 49,79 eur (naposledy uloženej rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 4C/192/2005-34 zo dňa 30.11.2005) na sumu 200 eur s účinnosťou od podania návrhu, t. j. 15.1.2019. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na odvolacie dôvody plnoletého syna je preskúmanie správnosti a postupu súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie návrhu čiastočne vyhovel a rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca v zmysle výrokov I. až III.

11. Podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

12. Podľa § 388 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

13. Primárne odvolací súd poukazuje na skutočne precízne vykonané dokazovanie súdom prvej inštancie, kedy tento zohľadnil všetky dôkazy preukazujúce tak odôvodnené potreby plnoletého syna ako aj dôkazy preukazujúce osobné a majetkové pomery otca. Všetky dôkazy následne správne vyhodnotil špecifikovaním objektívnych mesačných výdavkov syna ako aj schopností a možností povinného otca, z ktorého súhrnom rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti tak, že súd zvýšil výživné na plnoletého syna zo sumy 49,79 eur na sumu 154 eur mesačne od podania návrhu (t. j. od 15.1.2019) až do 23.9.2018, tak ako požadoval plnoletý syn. Práve pre správnosť, presvedčivosť, náležité dokazovanie odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovane vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. Takýto postup potom nezakladá žiadnu vadu odôvodňujúcu podanie mimoriadneho opravného prostriedku.

14. Odvolací súd nesúhlasí s námietkami plnoletého syna o tom, že tento nevzal do úvahy predložené dôkazy a nijako sa s nimi nevysporiadal, pretože z odôvodnenia napadnutého rozsudku celkom jednoznačne vyplýva, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s príjmom matky plnoletého syna, výdavkami spojenými s nákupom tlačiarne, ako aj zariadenia údajnej detskej izby v dome svojich starých rodičov a tiež s výdavkom platenia dane z nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie v odôvodnení (bod 12. - zohľadnený príjem matky plnoletého syna, bod 31.1.-31.2-31.4 - zohľadnené zariadenie domácnosti, tlačiareň, daň z nehnuteľnosti) riadne odôvodnil, prečo tie ktoré výdavky predložené plnoletým synom považoval za dôvodné, a v opačnom prípade vysvetlil, z akého dôvodu ich za odôvodnené a objektívne vynaložené nepovažoval. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie pokiaľ ide o tieto spornosti.

15. Práve z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku I. a II. potvrdil ako vecne správny.

16. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nevstupoval do procesu modifikácie skutkového stavu, na ktorom je napadnuté rozhodnutie založené nebol daný zákonný dôvod na doplnenie alebo zopakovanie dokazovania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. (a teda ani na nariadenie pojednávania odvolacím súdom). Odvolací súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov a prednesov strán v konaní pred súdom prvej inštancie. Možnosť odvolacieho súdu rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania prevzal aj C. s. p. Nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, ktorého existencia nebola v danom prípade daná. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (Valera Assalino v. Portugalsko z 20. apríla 2002) v prípadoch, kde skutkové okolnosti nie sú sporné a právne otázky sa nevyznačujú osobitnou zložitosťou, neuskutočnenie ústneho pojednávania nespôsobuje ujmu požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach.

17. Pokiaľ však ide o námietku o výške plnenia ročného výživného v sume 29 eur mesačne, v tejto časti je potrebné dať plnoletému synovi za pravdu. Sám odporca (otec) v konaní poukázal na to, že v jeho možnostiach je plniť si vyživovacia povinnosť v sume najviac 100 eur mesačne, preto odvolací súd nezohľadnil dôvod na to, aby bol otec zaviazaný na zaplatenie ročného výživného v sume 29 eur až do zaplatenia, čo by znamenalo, že ročné výživné by plnil približne v 35 mesačných splátkach, a teda splnil by ho v lehote takmer 3 rokov od právoplatnosti rozsudku.

18. Podľa čl. 2 ods. 1 C. s. p. ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

19. Pokiaľ ide o plnenie ročného výživného formou splátky, ide o plnenie splatné v budúcnosti, pričom je potrebné zohľadniť, že výška splátok musí odrážať nielen osobné pomery účastníka, ale tiež zodpovedať výške priznaného plnenia tak, aby k uspokojeniu druhého účastníka došlo v primeranej dobe. V opačnom prípade by došlo k narušeniu vyváženosti záujmov oboch účastníkov v smere faktického popretia právoplatne priznaných práv či k možnému vzniku inej ujmy na oprávnených záujmoch účastníka.

20. Otec v konaní opakovane poukazoval na nepriaznivú finančnú situáciu, kedy je v rodine jedinou zárobkovo činnou osobou, pričom manželka otca je dlhodobo práceneschopná, bez príjmu. Vo vyjadrení k odvolaniu otec poukazuje na zmenu jeho pomerov, a to od 20.2.2020, keď sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala jeho nevlastná dcéra a prišiel o sumu vo výške 60 eur mesačne, ktorú uhrádzala nevlastná dcéra na chod domácnosti. Odvolací súd tento argument neprijal, pretože pokiaľ by aj ubudol v domácnosti otca príjem v sume 60 eur od plnoletej nevlastnej dcéry tým, že sa z domácnosti odsťahovala, prirodzene potom klesnú aj bežné výdavky spojené s chodom domácnosti, a teda k zhoršeniu situácie na strane otca objektívne nedôjde. Odvolací súd tiež prihliadol na to, že ide o plnenie ročného výživného, ku ktorej zmene formou zvýšenia došlo až po 13 rokov od poslednej úpravy, pričom ani v ostatnom období otec plnil bežné výživné v nižšej výške ako podľa rozhodnutia súdu mal a navyše, bežné výživné vzhľadom na zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému synovi už neplní. Práve preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku III. zmenil tak, že otcovi povolil splácať v mesačných splátkach v sume 103 eur k rukám plnoletého syna, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Takto určenou výškou splátok ročného výživného dôjde k splneniu dlhu na ročnom výživnom v lehote 10 mesiacov, ktorú dĺžku považuje odvolací súd s prihliadnutím na všetky okolnosti za primeranú a v možnostiach povinného otca.

21. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 C. m. p. v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd nevzhladol dôvod na to, aby zaviazal otca na náhradu trov konania plnoletého synovi, keď v odvolacom konaní boli de facto v rovnakom rozsahu úspešní.

22. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v odvolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).